

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ., ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਜਗਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਦੇਵ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 242.

08 ਫਰਵਰੀ 1956

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)-ਸੈਕਸ਼ਨ 5 - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੀ ਸੇਧ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ - ਕੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

23 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 19 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ 6 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 13, ਆਰਡਰ 9 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955, ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ

ਆਫਤਾਬ ਸਿੰਘ ਉਪ-ਜੱਜ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹਿਸਾਰ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ 1955 ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਪੀ ਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 23 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ।

ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਜਗਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਜਗਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ 13 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ 23 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ, 19 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਬਾਰੇ 15 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਜਗਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਪਰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ 23 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 19 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਢੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੇਢੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਆਰਡਰ IX, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 6 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜੋੜਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:-

"(2) ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।"

ਇਹ ਜੋੜ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਠਿਨਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ- ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਣੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ੁਕੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਮੁੜ-ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ

ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ IX ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜੋ 1954 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੇਸਰਸ ਗੋਰਧਨ ਦਾਸ ਬਲਦੇਵ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਵਿੱਚ, (1) ਮੈਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਹਿਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਧਿਕਾਰ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ 23 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ 19 ਜੂਨ, 1954 ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ 9 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ - ਧਾਰਕ ਨੇ 23 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਧੂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਾਬਕਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹਟਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।